

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 12307

София, 11.12.2023 г.

Върховният административен съд на Република България - Второ отделение, в закрито заседание в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Г.

СОЛАКОВА

ЧЛЕНОВЕ: М.
БР.

МИЛЕВА
МИТУШЕВА

по административно дело № 11179/2023 г.

Производството е по реда на чл. 229 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по частна жалба на Сдружение с нестопанска цел „Бъдеще за Ямбол“ против определение № 403 от 10.10.2023 г., постановено по адм. дело № 274/2023 г. на Административен съд- Ямбол. Жалбоподателят поддържа, че съдебният акт е необоснован и постановен в противоречие с материалния закон и при съществени нарушения на съдопроизводствените правила. Моли определението да бъде отменено и делото да бъде върнато на административния съд за разглеждане на жалбата на сдружението.

Ответникът–кметът на община Ямбол оспорва частната жалба. Моли определението на административния съд да бъде оставено в сила.

Като взе предвид изложеното в частната жалба и данните по делото, Върховният административен съд, състав на второ отделение, констатира следното:

Частната жалба е подадена в срока по чл. 230 и от страна, за която оспореният съдебен акт е неблагоприятен, поради което е допустима.

Разгледана по същество, частната жалба е неоснователна по следните съображения:

Производството пред Административен съд – Ямбол е образувано по жалба на Сдружение с нестопанска цел „Бъдеще за Ямбол“ против мълчалив отказ на кмета на община Ямбол да издаде акт за премахване на незаконно строителство в ПИ с идентификатор 87374.524.6 по КKKP на гр. Ямбол, публична общинска собственост. Съдът приема, че кметът на общината не е задължен да се произнася по искане с такъв характер и мълчалив отказ не е формиран. Поради това стига до извод, че липсва подлежащ на оспорване административен акт, както и правен интерес за оспорвания и на основание чл. 159, т. 1 и т. 4 АПК с определението, предмет на обжалване, оставя жалбата на сдружението без разглеждане и прекратява производството по делото.

Изводът на административния съд за недопустимост на подадената жалба е правилен и се споделя от настоящата инстанция.

Отказ (изричен или мълчалив) за издаване на индивидуален административен акт е налице тогава, когато при настъпването на посочени в хипотезата на правна норма

факти, административният орган е длъжен да се произнесе с акт с определено от нормата съдържание. В случая кметът на община Ямбол няма нормативно установено задължение да се произнесе по подаденото заявление за премахване на незаконно строителство. В хипотезите на 225а във връзка с чл. 225, ал. 2 ЗУТ кметът на общината (района) действа служебно като разпорежда премахване на незаконно извършено строителство за определени категории строежи. Съгласно чл. 214, т. 3 ЗУТ заповедта за премахване на незаконен строеж представлява индивидуален административен акт, който подлежи на оспорване по съдебен ред от лицата, за които този акт създава задължения. Обратно, по арг. от цитирания текст, отказът на органа (изричен или мълчалив) да издаде заповед с такова съдържание не представлява индивидуален административен акт и не подлежи на съдебен контрол. По тези съображения следва да се приеме, че липсва подлежащ на оспорване административен акт и подадената жалба е недопустима съгласно чл. 159, т. 1 АПК.

В допълнение към горното следва да се посочи, че подаденото от сдружението заявление следва да се квалифицира като сигнал по смисъла на чл. 119 и сл. АПК, а съгласно чл. 124, ал. 2 АПК решението на административния орган по подаден сигнал, не подлежи на обжалване. Това е още един аргумент в подкрепа на извода, че липсва подлежащ на оспорване административен акт и подадената жалба е недопустима. Поради това жалбата на сдружението правилно е оставена без разглеждане и производството по делото е прекратено.

Доводът, че съдебният акт препятства участието на обществеността в местното самоуправление, е неоснователен. Правото на гражданите да участват в управлението на общината чрез избрани от тях органи, чрез референдум или общо събрание на населението, като решават въпроси от местно значение в различни сфери на обществения живот (чл. 17, ал. 2 и ал. 1 ЗМСМА), няма отношение към процесуалните предпоставки за допустимостта на съдебното производство.

Твърденията на частния жалбоподател, свързани със злоупотреби от страна на изпълнителната власт, са извън предмета на спора и не следва да бъдат обсъждани по този процесуален ред и в това производство.

Поради всичко изложено настоящата инстанция приема, че не са налице основания за отмяна на оспореното определение. Съдебният акт е правилен и следва да бъде оставен в сила.

По тези съображения Върховният административен съд, второ отделение,

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ В СИЛА определение № 403 от 10.10.2023 г., постановено по адм. дело № 274/2023 г. на Административен съд- Ямбол.

Определението е окончателно.

Вярно с оригинала,

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/ Г.
СОЛАКОВА

секретар:

ЧЛЕНОВЕ: /п/ М. МИЛЕВА
/п/ БР.
МИТУШЕВА

